

“मीठे बच्चे- आफूले आफैलाई हेर म फूल बनेको छु ? देह-अहंकारमा आएर काँडा त बनेको छैन ? बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई काँडाबाट फूल बनाउन।”

प्रश्न:- कुन निश्चयको आधारमा बाबासँग अटुट प्यार हुन सक्छ?

उत्तर:- पहिला आफूलाई आत्मा निश्चय गर्यौं भने बाबासँग प्यार हुन्छ। यो निश्चय पनि अटुट हुनुपर्छ- निराकार बाबा यस भागीरथमा विराजमान हुनुहुन्छ। उहाँले हामीलाई यिनीद्वारा पढाइरहनु भएको छ। जब यो निश्चय टुट्छ तब प्यार कम हुन्छ।

ओम् शान्ति। काँडाबाट फूल बनाउनेवाला भगवानुवाच अथवा बागवान भगवानुवाच। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी यहाँ काँडाबाट फूल बन्नको लागि आएका हौं। हरेकले सम्झन्छन्- पहिला हामी काँडा थियौं। अहिले फूल बनिरहेका छौं। बाबाको महिमा त धेरै गर्छन्, पतित-पावन आउनुहोस्। उहाँ नाविक हुनुहुन्छ, बागवान हुनुहुन्छ, पाप कटेश्वर हुनुहुन्छ। धेरै नाम भन्छन् तर चित्र सबै ठाउँमा उस्तै छ। उहाँको महिमा पनि गाउँछन्- ज्ञानका सागर, सुखका सागर..... अहिले तिमीले जानेका छौ- हामी उहाँ एक बाबाको पासमा बसेका छौं। काँडा रूपी मनुष्यबाट अहिले हामी फूल रूपी देवता बन्न आएका छौं। यो लक्ष्य-उद्देश्य हो। अब हरेकले आफ्नो दिलमा हेर्नु छ, ममा दैवी गुण छ? म सर्वगुण सम्पन्न छु? पहिला त देवताहरूको महिमा गाउँथ्यौं, आफूलाई काँडा सम्झन्थ्यौं। हम निर्गुण हारे मै कोही गुण नाही..... किनकि ५ विकार छन्। देह-अभिमान पनि धेरै कडा अभिमान हो। आफूलाई आत्मा सम्झियौं भने बाबासँग पनि धेरै प्यार हुन्छ। अहिले तिमीले जानेका छौ- निराकार बाबा यस रथमा विराजमान हुनुहुन्छ। यो निश्चय गर्दा गर्दै पनि फेरि निश्चय टुट्न पुग्छ। तिमीले भन्छौ पनि, हामी आएका छौं शिवबाबाको पासमा। जो यस भागीरथ प्रजापिता ब्रह्माको तनमा हुनुहुन्छ, हामी सबै आत्माहरूका बाबा एक शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँ यस रथमा विराजमान हुनुहुन्छ। यो एकदम पैक्का निश्चय हुनुपर्छ, यसमा नै मायाले संशयमा ल्याउँछ। कन्याले पतिसँग विवाह गर्छिन्, सम्झन्छिन्- उहाँबाट धेरै सुख मिल्छ तर सुख के मिल्छ, तुरुन्त गएर अपवित्र बन्छन्। कुमारी हुँदा माता-पिता आदि सबैले ढोग्छन् किनकि पवित्र हुन्छन्। अपवित्र बन्नासाथ सबैको अगाडि झुक्न थाल्छन्। आज सबैले उनलाई शिर झुकाउँछन् भोली स्वयं शिर झुकाउन पर्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरू संगममा पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ। भोली कहाँ हुन्छौ? आज यो घर-घाट कस्तो छ! कति गन्दा बनेको छ! यसलाई भनिन्छ नै वेश्यालय। सबै विषबाट पैदा हुन्छन्। तिमी नै शिवालयमा थियौ, आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला धेरै सुखी थियौ। दुःखको नाम-निशान थिएन। अब फेरि यस्तो बन्नको लागि आएका छौ। मनुष्यहरूलाई शिवालयको बारेमा थाहा छैन। स्वर्गलाई भनिन्छ शिवालय। शिवबाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुभयो। बाबा त सबैले भन्छन् तर सोध बाबा कहाँ हुनुहुन्छ? भनिदिन्छन्- सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। कुकुर-बिरालो, कछुवा-गोहीमा हुनुहुन्छ, त्यसैले कति फरक भयो! बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पुरुषोत्तम थियौ, फेरि ८४ जन्म भोगेर तिमी के बनेका छौ? नर्कवासी बनेका छौ। त्यसैले सबैले गाउँछन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्। अहिले बाबा पावन बनाउन आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- यो अन्तिम जन्म विष पिउन छोड। फेरि पनि बुझ्दैनन्। सबै आत्माहरूका बाबाले भन्नुहुन्छ- अब पवित्र बन। सबैले भन्छन् पनि, बाबा। पहिला आत्मालाई उहाँ बाबाको याद आउँछ, फेरि यी बाबा। निराकारमा उहाँ बाबा, साकारमा फेरि यी बाबा। परम आत्माले यी पतित आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। तिमी पनि पहिला पवित्र थियौ। बाबासँग रहन्थ्यौ फेरि तिमी यहाँ आएका छौ पार्ट खेल्न। यस चक्रलाई राम्रोसँग बुझ। अब हामी सत्ययुगमा, नयाँ दुनियाँमा जाँदैछौं। तिम्रो आशा पनि छ नि- हामी स्वर्गमा जाऔं। तिमीले भन्दथ्यौ पनि- कृष्ण जस्तो बच्चा मिलोस्। अहिले म आएको छु तिमीलाई यस्तो बनाउन। त्यहाँ बच्चाहरू हुन्छन् नै कृष्ण जस्ता। सतोप्रधान फूल हुन्छन् नि। अब तिमी कृष्णपुरीमा जान्छौ। तिमी त स्वर्गको मालिक बन्छौ। आफूसँग सोध्नु छ- म फूल बनेको छु? कहीं देह-अहंकारमा आएर काँडा त बन्दैन? मनुष्यले आफूलाई आत्मा सम्झनुको सट्टा देह सम्झन्छन्। आत्मालाई भुल्नाले बाबालाई पनि भुलेका छन्। पितालाई पिताबाट नै चिनेपछि पिताको वर्सा मिल्छ। बेहदका बाबाबाट वर्सा त सबैलाई मिल्छ। एकजना पनि रहँदैन

जसलाई वर्सा नमिलोस्। बाबा नै आएर सबैलाई पावन बनाउनु हुन्छ, निर्वाणधाममा लैजानुहुन्छ। उनीहरूले त भनिदिन्छन्- ज्योति ज्योतिमा बिलीन भयो, ब्रह्ममा लीन भयो। ज्ञान केही पनि छैन। तिमीले जानेका छौ- हामी कसको पासमा आएका छौ? यो कुनै मनुष्यको सत्सङ्ग होइन। आत्माहरू परमात्मासँग अलग भए, अब उहाँको सङ्ग मिलेको छ। सच्चा-सच्चा यो सत्यको सङ्ग ५ हजार वर्षमा एकैपटक हुन्छ। सत्ययुग-त्रेतामा त सतसङ्ग हुँदैन। बाँकी भक्तिमार्गमा त अनेक प्रकारका धेरै सतसङ्ग छन्। अब वास्तवमा सत त हुनुहुन्छ नै एक बाबा। अहिले तिमी उहाँको सङ्गमा बसेका छौ। यो पनि स्मृति रहोस्- हामी भगवानका विद्यार्थी हौं, भगवानले हामीलाई पढाउनु हुन्छ, यति मात्र याद रहे पनि अहो सौभाग्य।

हाम्रो बाबा यहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ बाबा, टिचर फेरि गुरु पनि बन्नहुन्छ। तीनै रूपमा पाटै अहिले खेलिरहनु भएको छ, बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यादबाटै विकर्म विनाश हुन्छ। बाबालाई याद गर्नाले नै पाप काटिन्छ फेरि तिमीलाई लाइटको ताज मिल्छ। यो पनि एक निशानी हो। बाँकी यस्तो होइन लाइट देखिन्छ। यो पवित्रताको निशानी हो। यो ज्ञान अरु कसैलाई मिल्न सक्दैन। दिनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ। उहाँमा सम्पूर्ण ज्ञान छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुँ। यो उल्टो वृक्ष हो। यो कल्प वृक्ष हो नि। पहिला दैवी फूलहरूको वृक्ष थियो। अहिले काँडाको जंगल बनेको छ किनकि ५ विकार छ। पहिलो मुख्य हो देह-अभिमान। त्यहाँ देह-अभिमान रहँदैन। यति सम्झन्छन्- हामी आत्मा हौं, बाँकी परमात्मा बाबालाई चिनेका हुँदैनन्। हामी आत्मा हौं, पुग्यौ। अरु कुनै ज्ञान हुँदैन। (सर्पको उदाहरण) अहिले तिमीलाई सम्झाइन्छ- जन्म-जन्मान्तरको पुरानो सडैको यो काँचुली हो जुन अब तिमीले छोड्नु छ। अहिले आत्मा र शरीर दुवै पतित छन्। आत्मा पवित्र भइसकेपछि फेरि यो शरीर छुट्छ। आत्माहरू सबै भाग्छन्। यो ज्ञान तिमीलाई अहिले छ- यो नाटक पूरा हुन्छ। अब हामीलाई बाबाको पासमा जानु छ, त्यसैले घरलाई याद गर्नु छ। यस देहलाई छोडिदिनु छ, शरीर समाप्त भएपछि दुनियाँ समाप्त भयो फेरि नयाँ घरमा जान्छौं अनि नयाँ सम्बन्ध हुन्छ। उनीहरूले फेरि पनि पुनर्जन्म यहाँ नै लिन्छन्। तिमीलाई त पुनर्जन्म लिनु छ फूलको दुनियाँमा। देवताहरूलाई पवित्र भनिन्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी नै फूल थियौं फेरि काँडा बनेका छौं फेरि फूलको दुनियाँमा जानु छ। पछि गएर तिमीलाई धेरै साक्षात्कार हुन्छ। यी सबै खेलपाल हुन्। मीरा ध्यानमा खेलिथिन्, उनलाई ज्ञान थिएन। मीरा कुनै वैकुण्ठमा गइनन्। यहाँ नै केही हुनुपर्छ। यस ब्राह्मण कुलको भए यहाँ नै ज्ञान लिइरहेको हुनुपर्छ। यस्तो होइन, नाँच्दैमा बैकुण्ठ गइहालिन्। यसरी त धेरैले नृत्य गर्थे। ध्यानमा देखेर आउँथे फेरि गएर विकारी बने। गायन गरिन्छ नि- चढे त चाखे बैकुण्ठ रस..... बाबा हौसला दिनुहुन्छ- तिमी बैकुण्ठको मालिक बन्न सक्छौं यदि ज्ञान-योग सिक्यौं भने। बाबालाई छोडे भने गए नालीमा। आश्चर्यवत् बाबाका बन्नन्ती, सुनन्ती, सुनावन्ती फेरि भागन्ती हुन पुग्छन्। अहो माया! कति ठूलो चोट लाग्छ। बाबाको श्रीमत्तमा तिमी देवता बन्छौ। आत्मा र शरीर दुवै श्रेष्ठ हुनुपर्छ नि। देवताहरूको जन्म विकारबाट हुँदैन। त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ। त्यहाँ ५ विकार हुँदैनन्। शिवबाबाले स्वर्ग बनाउनु भएको थियो। अहिले त नर्के हो। अहिले तिमी फेरि स्वर्गवासी बन्नको लागि आएका छौ। जसले राम्रोसँग पढ्छन् उनै स्वर्गमा जान्छन्। तिमीले फेरि पढ्छौ, कल्प-कल्प पढिरहन्छौ। यो चक्र घुमिरहन्छ। यो बनिबनाउ ड्रामा हो, यसबाट कोही छुट्न सक्दैन। जे जति देख्छौ, लामखुट्टे उड्यो, कल्पपछि पनि उड्छ। यो बुझ्न धेरै राम्रो बुद्धि हुनुपर्छ। यो शिटिङ् भइरहन्छ। यो कर्मक्षेत्र हो। यहाँ परमधामबाट आएका हौ पाटै खेल्न।

यस पढाइमा कोही त धेरै होसियार हुन्छन्, कोही अहिले पढिरहेका छन्। कोही पढ्दै-पढ्दै पुराना भन्दा पनि तीक्ष्ण हुन्छन्। ज्ञानसागरले त सबैलाई पढाइरहनु हुन्छ। बाबाको बन्थौ अर्थात् विश्वको वर्सा तिम्रो हो। हो, तिम्रो आत्मा जो पतित छ त्यसलाई पावन अवश्य बनाउनु छ, त्यसको लागि सबैभन्दा सहज तरिका हो बेहदका बाबालाई याद गरिरह्यौ भने तिमी यो बन्छौ। तिमी बच्चाहरूलाई यस पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य आउनु पर्छ। बाँकी मुक्तिधाम, जीवनमुक्तिधाम छ, बाबा सिवाय अरु कसैलाई पनि हामी याद गर्दैनौं। बिहान सबै उठेर अभ्यास गर्नु छ- हामी अशरीरी आएका हौं, अशरीरी जानु छ। फेरि कोही पनि देहधारीलाई हामी याद किन गरौं। सबै अमृतबेला उठेर आफूसँग यस्ता-यस्ता कुरा गर्नु पर्छ। सबैलाई अमृतबेला भनिन्छ। ज्ञान अमृत छ ज्ञान सागरको पासमा। ज्ञानसागर भन्नुहुन्छ- सबैको समय धेरै राम्रो हुन्छ। सबै उठेर धेरै प्रेमले बाबालाई याद गर- बाबा, हजुर ५ हजार वर्षपछि फेरि मिल्नु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भने पाप काटिन्छ। श्रीमत्तमा चल्नु छ। सतोप्रधान अवश्य बन्न छ। बाबालाई याद गर्ने बानी पर्यो भने खुसीमा रहन्छौ। शरीरको भान टुट्दै जान्छ। फेरि देहको भान रहँदैन। धेरै खुसी हुन्छ। तिमी खुसीमा थियौ जब पवित्र थियौ। तिम्रो बुद्धिमा यो

सारा ज्ञान रहनु पर्छ। पहिला पहिला जो आउँछन् अवश्य उनैले ८४ जन्म लिन्छन्। फेरि चन्द्रवंशीले केही कम, इस्लामीले त्यो भन्दा कम। नम्बरवार वृक्षको वृद्धि हुन्छ नि। मुख्य हो देवता धर्म फेरि त्यसबाट ३ धर्म निस्कन्छन्। फेरि हाँगा-बिँगा निस्कन्छन्। अहिले तिमीले ड्रामालाई बुझेका छौ। यो ड्रामा जुमा जसरी एकदम बिस्तारै बिस्तारै घुमिरहन्छ। सेकेण्ड बाई सेकेण्ड टिक-टिक चलिरहन्छ। त्यसैले गायन गरिन्छ सेकेण्डमा जीवनमुक्ति। आत्माले आफ्नो बाबालाई याद गर्छ। बाबा हामी हजुरका सन्तान हौं। हामी त स्वर्गमा हुनुपर्छौ। फेरि नर्कमा किन परेका छौं? बाबा त स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ फेरि नर्कमा किन परेका छौं? बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी स्वर्गमा थियौ, ८४ जन्म लिंदै लिंदै तिमीले सबै बिर्सिएका हौ। अब फेरि मेरो मतमा चल, बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ किनकि आत्मामा नै मैला परेको छ। शरीर आत्माको गहना हो। आत्मा पवित्र छ भने शरीर पनि पवित्र मिल्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी स्वर्गमा थियौं, अब फेरि बाबा आउनु भएको छ त्यसैले बाबासँग पूरा वर्सा लिनुपर्छ नि। ५ विकारलाई छोड्नु छ। देह-अभिमान छोड्नु छ। काम-काज गर्दै बाबालाई याद गरिराख। आत्माले आफ्नो प्रियतमलाई आधाकल्पदेखि याद गर्दै आएको छ। अब उहाँ प्रियतम आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- तिमी काम चितामाथि बसेर काला बनेका छौ। अहिले म सुन्दर बनाउन आएको छु। त्यसको लागि यो योगअग्नि हो। ज्ञानलाई चिता भनिदैन। योगलाई चिता भनिन्छ। यादको चितामाथि बसेपछि विकर्म विनाश हुन्छ। ज्ञानलाई त नलेज भनिन्छ। बाबाले तिमीलाई सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। उच्च भन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ फेरि ब्रह्मा-विष्णु-शंकर, फेरि सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी फेरि अरु धर्म हुन्छन्। वृक्ष कति विशाल हुन पुग्छ। अहिले यस वृक्षको फाउण्डेशन छुँदै छैन, त्यसैले वरको वृक्षको उदाहरण दिइन्छ। देवी-देवता धर्म प्रायः लोप भएको छ। धर्म-भ्रष्ट, कर्म-भ्रष्ट बनेका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले श्रेष्ठ बन्नको लागि श्रेष्ठ कर्म गर्छौ। आफ्नो दृष्टिलाई शुद्ध (सिभिल) बनाउँछौ। तिमीले अब भ्रष्ट कर्म गर्नु छैन। कुनै कदृष्टि नजाओस्। आफूलाई हेर- म लक्ष्मीलाई वरण गर्न लायक बनेको छु? मैले आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्छु? दिनहुँ दिनचर्या हेर। सारा दिनमा देह-अभिमानमा आएर कुनै विकर्म त गरिने? नत्र सय गुणा हुन्छ। मायाले चाँट पनि राख्न दिदैन। २-४ दिन लेखेर फेरि छोडिदिन्छन्। बाबालाई ख्याल रहन्छ नि। दया लाग्छ- बच्चाहरूले मलाई याद गरे भने उनको पाप काटिने थियो। यसमा मेहनत छ। आफूलाई घाटा पार्नु हुँदैन। ज्ञान त धेरै सहज छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सबेरै अमृतबेला उठेर बाबासँग मीठो मीठो कुरा गर्नु पर्छ। अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ। ख्याल रहोस्- बाबाको याद सिवाय अरु केही पनि याद नआओस्।

२) आफ्नो दृष्टि धेरै शुद्ध पवित्र बनाउनु छ। दैवी फूलहरूको बगैँचा तयार भइरहेको छ त्यसैले फूल बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। काँडा बन्नु हुँदैन।

वरदान:-

हर संकल्प, समय, वृत्ति र कर्मद्वारा सेवा गर्ने निरन्तर सेवाधारी भव

जसरी बाबा अति प्रिय लाग्छ, बाबा विना जीवन छैन, त्यसैगरी सेवा विना जीवन छैन। निरन्तर योगीको साथ-साथै निरन्तर सेवाधारी बन। सुत्दा पनि सेवा होस्। कसैले तिमीलाई सुतिरहेको बेला देख्यो भने तिम्रो चेहराबाट शान्ति, आनन्दको प्रकम्पन अनुभव गरोस्। हरेक कर्मन्द्रियद्वारा बाबाको यादको स्मृति दिलाउने सेवा गर्दै जाऊ। आफ्नो शक्तिशाली वृत्तिद्वारा भाइब्रेशन फैलाउँदै जाऊ, कर्मद्वारा कर्मयोगी भवको वरदान दिँदै जाऊ, हरेक कदममा पदमको कमाई जम्मा गर्दै जाऊ तब भनिन्छ निरन्तर सेवाधारी अर्थात् सर्भिसएबुल।

स्लोगन:-

आफ्नो रूहानी व्यक्तित्वलाई स्मृतिमा राख्यौ भने मायाजित बन्छौ।